

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Poslovni broj predmeta: K.V. 05/07

Glavni pretres: 13.06.2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka oštećenog Danka Mihajlovića

Svedok je krajem marta 1992. dobio poziv za vojnu vežbu. Odazvao se početkom aprila i raspoređen je kao rezervista vozač u jedinicu koja je bila smeštena u selu Sižje. Dana 13. maja 1992. godine komandant bataljona Vojislav Kulišić je okupio vozače i saopštio im da iz kasarne u Tuzli treba da evakuišu mlade vojnike i materijalna sredstva. Krenuli su bez naoružanja u pratnji vojne policije. U kasarni su ih sačekali kapetan Livadić i oficir Belojica i preneli im da najpre kamionima odu do Kozlovca, gde su bili magacini, pokupe vojnike i odvezu ih u Bijeljino. U Kozlovcu su bili zaustavljeni, mlada vojska je povučena dok su magacin preuzeli pripadnici diverzantsko-izviđačkog voda koji je vodio Mato Zrinić. Kada su krenuli ka Požarnici bili su zaustavljeni u Priboju da bi propustili kolonu izbeglica i ranjenika iz Broda. Stigli su u Bijeljino u zoru, vojnike su čekali autobusi dok su se vozači vraćali ka Tuzli. Jedna kapetan ih je zaustavio i savetovao da ako mogu izbegnu Tuzlu jer je smatrao da će potpukovnik Dubajić biti izigran u pregovorima i da će vojska biti napadnuta. Ipak, krenuli su natrag i na putu videli promene, postavljene su zapreke, ježevi, grudobrani, prokopan je put dok su pored puta stajali ljudi u uniformama sa oružjem. Kada su stigli u kasarnu obavestio je komandira Lazarevića o zaprekama na putu. Oko kasarne video je naoružane grupice ljudi što je vojnike uznemirilo. Došli su oficiri Mato Zrinić, Vidak Petrović i Miko Jovčić i rekli da su predali magacin na Kozlovcu pripadnicima TO. Zdrnić je dolazio još dva puta, bio je vrlo ljut jer se čulo pucanje na kasarnu i oba puta je u znak protesta pucao u pravcu brda. Vojnici su bili uznemireni i hteli su da krenu iz kasarne. Komandant kasarne Mile Dubajić je pregovarao sa civilnom vlašću o bezbednom napuštanju grada, ali su pregovori predugo trajali. Trebalo je da vojska izađe u tri pravca i to prema Bijeljini, prema Smolući i prema Doboju ali je došlo do promene plana i odlučeno je da se sva vojska povuče u jednoj koloni kroz Skojevsku ulicu, raskrscnicu *Brčanska malta* i dalje prema Bijeljini. Svedok je odlučio da napusti kasarnu svojevolejno jer je mislio da se može desiti da kolona bude napadnuta. Zajedno sa još dva vozila krenuo je iz kasarne oko podne, ali su vozila morala da se vrate zbog zapreka na putu. Oko 18:00 časova oficir Belojica je vojsku obavestio da je dogovor postignut, da je naređenje da se formira kolona i da se svi pridržavaju dogovora, naročito vojnici koji su imali oružje. Kolona je krenula malo pre 19:00 časova. Svedok je vozio kamion *TAM 5000* i njegovo vozilo je bilo na sredini kolone. Suvozač je bio Miko Jovčić dok su na karoseriji sedela četvorica vojnika. Oko 300, 400 metara od izlazne kapije kolona je stala. Kada su vozila počela da ga pretiču odlučio je da krene i tom prilikom je video da je vozač kamiona ispred njega ležao bez svesti naslonjen na volan. Nastavio je da vozi i ubrzo je čuo bruhanje, tutnjavu a ispred sebe je video dim. Vozila su se kretala nekontrolisano i kada je stigao do zgrade tehničkog pregleda začuo je pucnjavu. Zaustavio je kamion a po haubi i kabini su padali meci sa trećeg sprata obližnje zgrade. Video je čoveka u plavoj uniformi kako nišani prema njemu i tada je ranjen u desni kuk dok je Jovčić ubijen. Odlučio je da se napravi mrtav i prati šta se dešava kako bi iskoristio priliku i pobegao iz vozila. Druga vozila su gorela. Kada je pucnjava sa njegove leve strane prestala iskočio je iz vozila i krenuo ka grudobranima. Pojavila su se dva policajca i uperivši puške povikali da se preda. Bacio se na zemlju i počeo da puži prema jednoj zgradi. Već je padao mrak i kada je ušao u zgradu nije video da se tu nalaze još dva policajca. Uхватili su ga i liscama vezali za već uhapšenog vojnika Miladina Ćosića. Dva naoružana civila su ih oveli na treći sprat zgrade i tada je čuo kako čestitaju jedan drugom na

uspešnoj akciji koja je sprovedena bez gubitaka. Takođe je čuo da su vodnik Mato Zrinić i kapetan Livadić napustili JNA i pridružili se Patriotskoj ligi. U toku noći su kola hitne pomoći sakupljala ranjenike i tada su i oni odvedeni u bolnicu na Gradini. Nakon desetak dana je prebačen u zatvor. Seća se da je tretman u bolnici i zatvoru bio loš i da su svakodnevno vojnici tučeni. Nakon tri neuspešne razmene, razmenjen je 15. jula 1992. godine.

Optuženog lično ne poznaje ali mu je poznat njegov lik. Misli da ga je video u emisiji koja je bila emitovana na tuzlanskoj televiziji povodom obeležavanja oslobođenja Tuzle. U toj emisiji Selim Bešlagić, optuženi Ilija Jurišić i još trojica oficira govorili su tome kako je Tuzla oslobođena bez gubitaka. Seća se da je Ilija Jurišić bio krupan čovek, intelektualnog izgleda, ali sada nije u mogućnosti da ga prepozna.

Optuženi Jurišić je negirao da je ikada gostovao u emisiji povodom oslobođenja Tuzle.

Predlozi Odbrane

Odbrana je kao materijalne dokaze predala dva dokumenta:

- Pravilnik o ratnoj organizaciji i sistematizaciji Stanice javne bezbednosti Tuzla od februara 1992. godine.
- Obavjest ministra MUP-a RBiH Seada Omerbegovića od 12.05.2008. koja sadrži uverenje da u periodu od 08.10.1991. do 08.12.1996. optuženi Ilija Jurišić nije vršio funkciju načelnika Sektora javne bezbednosti Tuzla.

Odbrana je predložila da Sudsko veće dostavi Institutu bezbednosti MUP-a Republike Srbije CD broj 4 – snimak izlaska kolone iz nivoa raskrsnice, kako bi se izdvojio audio snimak i kako bi se audio snimak transkribovao jer je za odbranu i ovaj postupak veoma interesantno šta su ljudi koji su se 15. maja 1992. nalazili na raskrsnici Brčanska malta govorili u trenutku prolaska kolone JNA.

U znak protesta branilac optuženog je rekao da iako smatra da ne postoje razlozi zadržavanja optuženog u pritvoru odbrana neće više predlagati ukidanje pritvora jer joj je poznat (negativan) stav Sudskog veća o tome.

Komentar:

Ovo je drugi svedok koji je izjavio da je optuženog video u emisiji povodom oslobođenja Tuzle, ali za razliku od svedoka Vojislava Mihajlovića (koji je rođeni brat ovog svedoka) delovao je manje sigurno i nije bio izričit u tome već je naveo kao mogućnost da mu je optuženi poznat iz novina ili neke druge emisije. Logično je očekivati da kao dokaz bude pribavljen snimak emisije da bi se utvrdilo da li su ova dva svedoka govorili istinu.